

Sygn. akt V K 81/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 lutego 2016 r.

Sąd Rejonowy w Giżycku w V Zamiejscowym Wydziale Karnym z siedzibą w Węgorzewie w składzie:

Przewodniczący – SSR Lidia Merska

Protokolant – Joanna Kucharska

w obecności Prokuratora Sebastiana Pilch

po rozpoznaniu w dniach 15 lipca 2015 r., 07 października 2015 r., 03 grudnia 2015 r., 29 grudnia 2015r., 21 stycznia 2016r i 19 lutego 2016r

na rozprawie

sprawy **J. B.**

urodzonego (...) w W.

syna J. i A. z d. P.

oskarżonego o to, że: **I.** W dniu 04 lutego 2015 roku około godz. 22:50 w m. D.gm. B.prowadził samochód osobowy marki V. (...)o nr rej. (...)w ruchu lądowym na drodze przeznaczonej do ruchu pojazdów i pieszych usytuowanej na działkach o nr ewidencyjnych 1/14, BRIVa która w myśl art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 21 marca 1985 roku o drogach publicznych stanowi drogę wewnętrzną będąc w stanie nietrzeźwości o stężeniu 0,73 i 0,77 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu przy czym był uprzednio prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego będąc w stanie nietrzeźwości (wyrok Sądu Rejonowego w Giżycku VIII Zamiejscowy Wydział Grodzki w Węgorzewie sygn. akt VIII 77/09)

tj. o czyn z art. 178a § 4 kk

II. W dniu 04 lutego 2015 roku około godz. 22:40 w m. (...)gm. B.podczas awantury domowej w trakcie szarpania za ubranie i uderzenie pięścią w bark spowodował u T.B.obrażenia w postaci stłuczenia i skręcenia barku lewego, bolesności palpacyjnej, ograniczenia odwodzenia i rotacji wewnętrznej kończyny górnej lewej, otarcia naskórka i wybroczyny krwawe, powierzchownego urazu okolicy obojczyka prawego, dwóch liniowych otarć naskórka długości 15 cm w okolicy nadobojczykowej i podobojczykowej prawej które to zaliczono do lekkich, naruszających prawidłową czynność narządu ciała na czas nie przekraczający dni siedmiu

tj. o czyn z art. 157 § 2 kk

III. W dniu 04 lutego 2015 roku około godz. 22:40 w m. (...) gm. B. podczas awantury domowej poprzez uderzenie głową w twarz E. B. spowodował u niej obrażenia w postaci złamania kości nosa z przemieszczeniem które to zaliczono do średnio – ciężkich naruszających prawidłową czynność narządów ciała na czas przekraczający siedem dni

tj. o czyn z art. 157 § 2 kk

IV. W dniu 04 lutego 2015 roku około godz. 22:40 w m. (...) gm. B. wypowiedział groźbę pozbawienia życia wobec T. B. (1) przy czym groźba wzbudziła w zagrożonym uzasadnioną obawę, że zostanie spełniona

tj. o czyn z art. 190 § 1 kk

1. Oskarżonego **J. B.:**

a) w zakresie czynu opisanego w punkcie I ustala, iż w dniu 04 lutego 2015 roku około godz. 22:50 w m. D. gm. B. prowadził samochód osobowy marki V. (...) o nr rej. (...) w ruchu lądowym na drodze przeznaczonej do ruchu pojazdów i pieszych usytuowanej na działkach o nr ewidencyjnych 1/14, BRIVa która w myśl art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 21 marca 1985 roku o drogach publicznych stanowi drogę wewnętrzną będąc w stanie nietrzeźwości o stężeniu 0,73 i 0,77 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu to jest popełnienia czynu kwalifikowanego z art. 178a§1kk i za to na podstawie art. 178a§1kk skazuje go na karę 4 (cztery) miesięcy pozbawienia wolności,

b) w zakresie czynu opisanego w punkcie II aktu oskarżenia uznaje go za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu z art. 157§2kk i za to na podstawie art. 157§2kk skazuje go na karę 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności;

c) w zakresie czynu opisanego w punkcie III aktu oskarżenia uznaje go za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu z art. 157§2kk i za to na podstawie art. 157§2kk skazuje go na karę 10 (dziesięć) miesięcy pozbawienia wolności;

d) w zakresie czynu opisanego w punkcie IV aktu oskarżenia uznaje go za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu z art. 190§1kk i za to na podstawie art. 190§1kk skazuje go na karę 4 (cztery) miesięcy pozbawienia wolności.

2. Na podstawie art. 85kk, art. 86§1kk w zw. z art. 4§1kk orzeka wobec oskarżonego karę łączną 1 (jeden) rok i 2 (dwa) miesiące pozbawienia wolności.

3. Na podstawie art. 69§1 i 2 kk i art. 70§1 pkt 1 kk, 73§1kk, art. 72§1 pkt 5 kk w zw. z art. 4§1kk wykonanie orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawiesza tytułem próby na okres 4 (cztery) lat, oddaje w tym czasie oskarżonego pod dozór kuratora sądowego oraz zobowiązuje oskarżonego do powstrzymywania się od nadużywania alkoholu.

4. Na podstawie art. 42§2 kk w zw. z art. 4§1kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym kategorii „B” na okres 1 (jeden) rok.

5. Na podstawie art. 43§3kk nakłada na oskarżonego obowiązek zwrotu prawa jazdy.

6. Na podstawie art. 49§2 kk w zw. z art. 4§1kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w kwocie 500,00 (pięćset) złotych.

7. Zwalnia oskarżonego od obowiązku ponoszenia opłat i pozostałych kosztów sądowych.

Sygn. akt VK 81/15

UZASADNIENIE

Na podstawie art. 423§1a kpk uzasadnienie zgodnie dotyczy orzeczenia o karze i winie w zakresie czynu opisanego w punkcie III aktu oskarżenia.

Na wstępie zauważyć należy, iż zarzut dotyczący czynu opisanego w punkcie III aktu oskarżenia został przepisany do komparycji wyroku w nieprawidłowym brzmieniu w zakresie kwalifikacji prawnej – winien być art. 157§1kk – k. 116. Artykuł 157§1kk powinien również stanowić podstawę skazania i wymiaru kary.

Stan faktyczny odnośnie tego zarzutu jest bezsporny.

Oskarżony J. B. w dniu 4 lutego 2015r przebywał w miejscu swojego zamieszkania w m. (...) gm. B.. Znajdował się wówczas pod znacznym działaniem alkoholu, wszczął awanturę, a w domu przebywała wówczas: jego konkubina – M.

P. i ich wspólne dziecko – K. w wieku 6 lat, jego matka – A. W., córka siostry – E. B. – w wieku 6 lat oraz jego siostra A. ze swoim małym dzieckiem – w wieku 1 rok. J. B. krzyczał, wyzywał, szarpał konkubinę, miał do niej pretensje do co wierności. A. W. około 21.00 zadzwoniła do swojej córki – E. B. – prosząc żeby przyjechała po swoje dziecko. Kiedy dzwoniła do córki w tle słychać było krzyki dzieci, dzieci były przerażone. E. B. wspólnie z mężem T. B. (2) swoim samochodem pojechali z W. do D.. Na miejsce przyjechali około godziny 21.30. Do mieszkania weszli oboje, w środku nie było J. B.. E. B. zajęła się uspakajaniem córeczki, jej mąż stał bliżej drzwi. W tym czasie do mieszkania wszedł J. B.. Siostra – E. B. zwróciła mu uwagę mówiąc – co ty robisz. W tym momencie J. B. złapał za ramiona, za bluzkę T. B. (2) i wyszarpał go na korytarz. Próbował bić T. B. (2), w tym momencie M. W. (kolega J. B., z którym razem spożywał wcześniej alkohol i wszedł do domu razem z nim) i E. B. próbowali stawać między nimi, rozdzielić ich. T. B. (2) udało się uciec na podwórko. W tym momencie J. B. zwrócił się do swojej siostry – taka siostra jesteś – po czym uderzył ją twarzą w nos. J. B. wyszedł na podwórko i zdarzenie to dalej miało miejsce na zewnątrz.

Na skutek tego uderzenia głową w nos E. B. doznała obrażeń w postaci złamania kości nosa z przemieszczeniem. W swojej opinii biegły chirurg J. S. zaliczył te obrażenia do średnio-ciężkich, naruszających prawidłową czynność narządów ciała na czas przekraczający siedem dni, w myśl art. 157§1kk. Biegły stwierdził również, iż wymienione obrażenia powstały w wyniku działania narzędzia tępego, a w tym przypadku było to prawdopodobnie uderzenie zadane czołem napastnika w nos poszkodowanej (k. 90).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: wyjaśnień oskarżonego k. 149v-150, zeznań świadków – E. B. k. 150, A. W. k. 151v. Oskarżony przyznał się do popełnienia tego czynu i złożył wyjaśnienia zgodne z relacją przedstawioną przez świadków. Sąd ocenił te dowody jako wiarygodne, ponieważ wzajemnie się uzupełniają, zaś skutki uderzenia E. B. zostały potwierdzone obdukcją lekarską oraz opinią biegłego.

Przestępstwo opisane w art. 157§1kk stanowi o odpowiedzialności sprawcy, który powoduje naruszenie czynności narządu ciała lub rozstrój zdrowia trwający powyżej 7 dni. Czynność sprawcza polega na "powodowaniu" innych niż opisanych w art. 156§1kk skutków. Pojęcie to obejmuje wszystkie zachowania, pozostające w związku przyczynowym i normatywnym ze skutkiem (zob. wyrok SA w Warszawie z 19 września 1995 r., II Akr 308/95, Prok. i Pr. 1996, nr 7-8, poz. 14 dodatek). Zachowanie musi obiektywnie naruszać wynikającą z naszej wiedzy i doświadczenia regułę postępowania z dobrem prawnym, jakim jest zdrowie człowieka. Skutek określony w art. 157 § 1kk stanowi o rozstroju zdrowia lub naruszeniu czynności ciała na okres powyżej 7 dni. Z opinii biegłego – lek. J. S. wynika, że doznane przez pokrzywdzoną obrażenia spowodowały uszkodzenie ciała na okres powyżej siedmiu dni. Opinia ta została sporządzona w oparciu o dokumentację medyczną znajdującą się w aktach sprawy, poparta wiedzą i doświadczeniem zawodowym lekarza. Opinię tę Sąd ocenił jako rzetelną i wiarygodną, stąd przyjął kwalifikację prawną czynu oskarżonego z art. 157§1kk (omyłkowo wskazana w wyroku jako 157§2kk).

Oceniając stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego Sąd wziął pod uwagę rodzaj i charakter naruszonego dobra, rozmiar wyrządzonej szkody, sposób i okoliczności popełnienia czynu, postać zamiaru i motywację sprawcy. Oskarżony zaatakował znaną sobie osobę będąc pod wpływem alkoholu i spowodował u niej dotkliwe obrażenia ciała. Osobą zaatakowaną była jego rodzona siostra, która wcześniej broniła swojego męża przed agresją oskarżonego.

Orzekając wobec oskarżonego kary za poszczególne przestępstwa Sąd miał na uwadze okoliczności ich popełnienia, rozmiar naruszonego dobra i skutki jaki nim spowodował. Zaznaczyć również należy, iż oskarżony nie okazał żadnej skruchy, nie przeprosił pokrzywdzonych, nie próbował w żaden sposób tłumaczyć swojego postępowania. Niewątpliwie najbardziej drastycznym było uderzenie E. B., która doznała złamania nosa. W konsekwencji za ten czyn Sąd wymierzył najwyższą karę jednostkową 10 miesięcy pozbawienia wolności.

Wymierzając oskarżonemu karę łączną Sąd wziął pod uwagę to, że nie był on dotychczas karany, pozostaje w związku konkubenckim, pracuje i utrzymuje swoją rodzinę. W tej sytuacji zdaniem Sądu należało orzec wobec niego karę pozbawienia wolności wraz z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Inny rodzaj kary nadmiernie obciążałby budżet rodzinny – kara grzywny, bądź kolidowałaby z obowiązkami pracowniczymi oraz wychowawczymi – w wypadku kary ograniczenia wolności. Odnośnie rozmiaru orzeczonych kar jednostkowych za poszczególne czyny Sąd kierował

się wagą dobra naruszonego działaniem oskarżonego i stopniem społecznej szkodliwości czynu, a także motywacją i sposobem działania sprawcy. Karę łączną Sąd wymierzył kierując się dyrektywą art. 86§1kk, a jej wymiar uwzględnia fakt pierwszego skazania oskarżonego, tak aby mógł on skorzystać z dobrodziejstwa instytucji łączenia kar.

Sąd oczywiście zastosował wobec oskarżonego instytucję warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności traktując jego zachowanie jako incydentalne, a dotychczasowy sposób życia oskarżonego pozwala na przyjęcie przypuszczenie, że ponownie nie popełni on przestępstwa. Okres zawieszenia wykonania kary jest wystarczająco długi aby ewentualnie można było podjąć decyzje o zarządzeniu jej wykonania. Poza tym nad efektywnością przebiegu okresu próby czuwać będzie kurator sądowy. Sąd zobowiązał również oskarżonego do powstrzymywania się od nadużywania alkoholu, ponieważ w chwili popełnienia tych czynów był on nietrzeźwy, a z zeznań jego bliskich wynika iż nadużywa on alkoholu.

Na podstawie art. 624 § 1 kpk Sąd rozstrzygnął o kosztach, uznając, iż sytuacja majątkowa w jakiej znajduje się oskarżony, powoduje przekonanie, że uiszczenie kosztów byłoby dla niego zbyt uciążliwe.